עין משפט
נר מצוה

אי אורא דומיא דהתירא. מה התם שממיר מטלטל ממנו ומכל מקום אינו בבי יותן. ולא ממרין כיון דהשתא ניחא ליה מעיקרא ומיהו הכסר וקטיל לרבה: כתיב בי יתן. ולא כתיב כי יתן: ידעת. עידע מתניתה והוכסר נעשיו ושתהו בטל עליהן הימנו: ואיאורא דומיא דהתירא. אינו בבי יותן טעמא מאי לאו משום דלא אמרינן כיון דאיגלאי מילתא דהשתא ניחא ליה מעיקרא נמי ניחא ליה שאני התם דכתיב כי יתן עד שיתן אי הכי ורישא נמי התם כדרב פפא דרב פפא רמי כתיב כי יתן וקרינן כי יוחן הא כיצד בעינן כי יוחן דומיא דכי יחן מה יחן לדעת אף כי יוחן נמי לדעת תיש דא"ר יוחנן משום רבי ישמעאל בן יהוצדק מנין לאבידה ששנאמר נהר שהיא מותרת דכתיב וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבידת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה מי שאבודה הימנו ומצויה אצל כל אדם יצאתה זו שאבודה ממנו ואינה מצויה אצל כל אדם ואיאורא דומיא דהיתירא מה היתירא בין דאית בה סימן ובין דלית בה סימן שרא אף איסורא בין דאית בה סימן ובין דלית בה סימן אסורה תיובתא דרבא תיובתא והלכתא כוותיה דאביי ביעל קנם א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי וכי מאחר דאיתותב רבא הני מתני דאורא דלאו בני מחילה נינהו והלכתא כוותיה דאביי דאיכא שקצים ורמשים דקא אכלי להו יתמי דלאו מעיקרא יאושי מיאש מינייהו בני מחילה נינהו מאי לאו באנא בארעא דיתמי לא מחזקינן מוחזק ועומד מאי כרכתא מאי אמר ליה אסירן: כריכות ברה"ד הרי אלו שלו: אמר רבה ואפילו בדבר שיש בו סימן אלמא קסבר רבה סימן העשוי לידרס לא הוי סימן רבא אמר לא שנו אלא בדבר שאין בו סימן אבל בדבר שיש בו סימן חייב להכריז אלמא קסבר רבא סימן העשוי לידרס הוי סימן ואיבא דמתני להא שמעתא באנפי נפשה סימן העשוי לידרס רבה אמר לא הוי סימן ורבא אמר הוי סימן חנן כריכות ברה"ד הרי אלו שלו ברה"י גוטל ומכריז ה"ד אי דלית בהו סימן ברה"י מאי מכריז אלא לאו דאית בהו סימן וקתני ברה"ד הרי אלו שלו אלמא סימן העשוי לידרס לא הוי סימן תיובתא דרבא אמר לך רבא לעולם דלית בהו סימן וקא אמרת ברה"י מאי מכריז מקום מקום ורבה אמר מקום לא הוי סימן אלא מכריז מקום שיחמי מקום ורבה אמר מקום לא מכריז מקום שיחמי מקום והאלומות בין ברה"ד ובין ברה"י גוטל ומכריז רבה היכי מתרץ לה ורבא היכי מתרץ לה רבה מתרץ לטעמיה בסימן ורבא מתרץ לטעמיה במקום רבה מתרץ לטעמיה בסימן כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו משום דמודרסא

רבינו חננאל

מתה המלון מ"מ מה היו יודעין שהרוח מוליכן מלמוק היו מתקנין לה לפי שהיה מדעת לחזור ולקחה קודם שיבא אחר ויטלנה ואם יקחום עובדי כוכבים משום הסימן. ולקחי סימן הכסרה לחזור ולקחה ואם יבא אחר ויטלנה מדעת הרי הוא שלו. ואם יבא אחר ויטלנה שלא מדעת הרי הוא גזלן. ואם יבא אחר ויטלנה מדעת ויחזור ויקחנה שלא מדעת הרי הוא גזלן. ואם יבא אחר ויטלנה מדעת ויחזור ויקחנה מדעת הרי הוא שלו. ואם יבא אחר ויטלנה שלא